

Als filosofen even punkers worden

Het Nieuwsblad* - 15 Feb. 2020
Pagina 25

* Het Nieuwsblad/Vlaamse Ardennen - Gentse Rand, Het Nieuwsblad/Oostende-Westhoek, Het Nieuwsblad/Antwerpen, Het Nieuwsblad/Pajot-Brussel-Rand, Het Nieuwsblad/Kortrijk-Waregem-Menen, Het Nieuwsblad/Limburg, Het Nieuwsblad/Meetjesland - Leiestreek, Het Nieuwsblad/Mechelen-Lier, Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland, Het Nieuwsblad/Roeselare-Tielt-Izegem, Het Nieuwsblad/Kempen, Het Nieuwsblad/Waasland, Het Nieuwsblad/Dender, Het Nieuwsblad/Aan Gent gebonden, Het Nieuwsblad/Brugge-Oostkust

Het had voorpaginanieuws kunnen zijn: België wint na 34 jaar nog eens het Eurovisiesongfestival. Alleen: The European philosophical song contest, zeg maar een soort Eurosong voor filosofen, is geen officiële competitie, maar een performance.

Het idee voor dit aparte Songfestival komt van het Zwitserse theater Vidy, waar ook NTGent nauwe banden mee heeft, nu ze sinds het begin van vorig theaterseizoen met Milo Rau een Zwitserse artistiek directeur hebben. Tien landen daagden een lokale filosoof uit om een songtekst te schrijven, die live en ook met de nodige glitter uitgevoerd werd door twee Zwitserse zangers.

Dat resulteerde in nogal wat sociaal-filosofische teksten. Zo schreef Philippe Artières voor Frankrijk een ballade over minderheidsgroepen. België maakte voor één keer meer kans om te winnen, want ze hadden niet één, maar twee inzendingen: voor Wallonië een tekst van de Luikse professor Vinciane Despret en voor Vlaanderen de uiteindelijk winnende tekst van de hand van Jean Paul Van Bendegem over de bekende paradox van Zeno.

Amusementswaarde

Voor de gelegenheid had de Zwitserse zangeres die Van Bendegems tekst bracht een masker op en loopschoenen aangetrokken. Van alle liedjes was de Vlaamse inzending zonder twijfel de meest stevige, begeleid op twee snerpande elektrische gitaren. "Altijd al geweten dat er een klein punkertje in Jean Paul Van Bendegem school", grapte gelegenheidspresentatrice Barbara Sarafian in een rol die haar op het lijf geschreven stond.

Het is een concept waar je wat in mee moet stappen, maar zodra dat gelukt is, is de amusementswaarde zeer hoog. Dat komt vooral door de lokale jury die de songteksten moet beoordelen. Nu eens heeft de jury het over de outfit van de performer, dan weer over de filosofische leer die ze in het lied meenden te herkennen. "Zag ik daar een vleugje Spinoza?" klinkt vreemd in de context van een liedjeswedstrijd, maar is anderzijds ook weer een leuke manier om filosofie bespreekbaar te maken. Als een van de juryleden even later zegt: "Dit zou perfect kunnen meedoen met de échte Eurosong", ontstaat er zelfs even een filosofisch gesprek over wat echt is en wat niet. Het brengt ons neuriënd op ideeën. Welke andere performance doet dat na? (Magali Degrande)

Copyright © 2020 Mediahuis. Alle rechten voorbehouden